

QÜESTIONARI A ALBERT MARQUÈS, MÚSIC I ACTIVISTA CONTRA LA PENA DE MORT

“Un ritual? Estudiar el piano”

Marquès no ha tingut mai cotxe, és partidari del transport públic i no li agrada dir a la gent què ha de fer

Granollers

EL 9 NOU

Addicte a les xarxes socials?

A les xarxes socials no, però al telèfon sí...

Una pel·lícula.

Apocalypse Now, de Francis Ford Coppola.

Un llibre.

La plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda.

Un restaurant de la comarca.

L'Anònims de Granollers.

Li agrada cuinar?

No gaire, però m'agrada molt menjar!

Un plat.

Qualsevol que faci la meua àvia de la Garriga. Durant molts anys va tenir el restaurant Els Tremolencs i és la millor cuinera del planeta!

Una beguda.

L'orxata, que trobo molt a faltar a Nova York.

On ha passat les últimes vacances?

A Formentera, amb els meus amics de la infància de Granollers.

Té previst fer cap viatge?

Faig molts viatges quan vaig de gira. Ara vinc de fer concerts a Holanda i, després de tocar a Catalunya, tocaré als Estats Units i a Itàlia.

Un lloc on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.

Els cingles de Bertí.

I de Catalunya?

Qualsevol racó dels Pirineus.

I del món?

Buf! N'hi ha massa! Em queda moltíssim per explorar a l'Àsia i l'Àfrica.

Un lloc on no portaria mai ningú?

L'espai exterior? No m'interessa gaire fer viatges a l'espai! Però estaria bé anar a la Lluna. Fer-hi un concert seria genial!

Amb quin alcalde de la comarca aniria a sopar?

Amb Josep Mayoral, ara ja exalcalde. Li preguntaria per la història de Granollers de les últimes dècades.

L'última obra de teatre que ha vist.

Una adaptació molt divertida i diferent d'*Alice in Wonderland*, a Nova York.

I l'última pel·lícula que ha vist al cinema?

Visc a Brooklyn i, vaig anar a veure *Barbie* amb la meua filla fa poc.

Un programa o sèrie de televisió?

Qualsevol sèrie de Joel Joan, no només *Plats Bruts*.

I de la ràdio?

GRISÈLIA ESCRIGAS

Jazz contra la pena de mort

Granollers Nascut a Granollers i establert a Nova York, Albert Marqués és internacionalment reconegut com a pianista de jazz però també com a activista contra la pena de mort. Durant els darrers anys ha fet servir la seva música per donar visibilitat al cas de Keith LaMar, poeta afroamericà condemnat a mort després d'un procés judicial ple d'irregulari-

tats. Fa dos anys van gravar plegats *Freedom First*, el primer disc de la història enregistrat parcialment en un corredor de la mort. L'any passat, va explicar la situació de LaMar i la seva implicació en la campanya per demanar-ne l'alliberament al llibre *El jazz suena en el corredor de la muerte*. Recentment ha publicat el senzill *Open Letter to Pablo Hasél*, on dona suport al raper lleidatà condemnat per injúries a la corona.

Géopolitique, a RFI, la ràdio pública francesa.

Amb qui es faria una selfie?

Amb tothom.

Un lloc per viure.

Nova York, una ciutat que m'inspira a fer coses noves cada dia.

Coneix algun grup o músic de la comarca?

Acabo de descobrir Ritas, del meu amic Francesc Vidal. Els recomano!

Ha votat en les últimes eleccions?

No, vaig decidir no fer-ho.

I per qui ha votat altres

vegades?

Sempre he votat la CUP, Podemos (o com es diguin a cada elecció) i bastantes vegades decideixo no votar.

Quin és l'últim regal que li han fet?

La meua parella m'ha regalat un llibre espectacular que es diu *You Can't Always Say what You Want - The Paradox of Free Speech*, de Dennis Baron.

A quina hora acostuma a llevar-se al matí?

Em desperto molt d'hora, a 2/4 de 6 del matí, per tenir temps d'escriure i respondre

e-mails abans que els meus fills es despertin.

És partidari de les migdiades?

La meua vida no em permet poder fer una pausa al migdia. I quan intento fer-ne tampoc no puc, no m'adormo.

Alguna cançó que l'hagi marcat?

Moltíssimes, n'hi ha massa! I a cada època de la meua vida van canviant. Però hi ha compositors que sempre m'acompanyen, com Miles Davis o John Coltrane.

Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?

Una foto de la meua parella amb els nostres fills.

Escull una paraula que li agradi.

Lliure. El nostre fill es diu Solomon Lliure Marqués.

Quin cotxe té?

Mai no he tingut cotxe i, si puc, mai en tindrè. Sempre vaig amb transport públic.

L'última vegada que ha anat a missa?

No ho recordo, però segur que era amb la meua àvia.

Un projecte immediat.

Treure dos àlbums nous els propers mesos, un de piano i bateria amb Gonzalo del Val, i un altre amb la trompetista Rachel Therrien.

Un insult.

Fuck you.

Una floreta.

You are the best.

Una olor.

Trobo molt a faltar l'olor del bosc dels pins i les alzines del Mediterrani.

Un ritual diari.

Estudiar el piano.

Una mania.

M'agrada fer moltes coses i, si pot ser, ràpid.

Un personatge històric.

Salvador Allende.

Qui li agradaria ser?

Només podem ser nosaltres mateixos. Miro d'acceptar-me tal com soc.

Un hobby.

Jugar amb els meus fills.

Un lema.

No en tinc cap, no m'agrada dir a la gent el que ha de fer.

Què el treu de polleguera?

Que em facin esperar.

Què canviaria del seu

cos?

Miro de no tenir aquesta mena de diàlegs interns. No m'aporten res.

I del seu caràcter?

Soc com soc. No he de ser amic de tothom. Si a algú no li agrada el meu caràcter, ho entenc perfectament.

Una expressió molt utilitzada.

"Just do it", que en català seria: *"Simplement fes-ho"*.

Per què o per qui diria una mentida?

No ho sé.

Què li fa riure? I plorar?

Em fa riure l'art que ens ensenya que la vida és molt sovint ridícula i absurda. Em fa plorar veure la gent patir.

El seu pitjor malson?

No en tinc cap. Els malsons ja existeixen a la vida real. Només cal pensar en el cas de Keith LaMar, o mirar les notícies i veure les guerres que ens envolten.

Què té a la tauleta de nit?

Una pila de llibres.